

Презъ тоя день (1 Мая въ сабота) не станало битка до вечерьта; презъ нощъта тоже не се случила никаква битка. Презъ тая нощъ обаче Игуменъ-тъ Похомій, спорядъ както той самъ разказва, рѣшилъ се да избѣга изъ Монастиря заедно съ Христа Габровеца, и слѣдъ като се опростилъ съ полвин' изгорѣлитѣ предводители на възстанницитѣ Попъ Харитона и проч., той тржгналъ изъ Монастиря съ намѣреніе да отиди въ Дряново. Ние не можемъ да се простремъ по на дълго, и да разкажимъ подробно мѣчнитѣ случки и спѣхки, които той посрѣщналъ презъ тая нощъ, доро-премини турскитѣ стражи окол' Монастиря, и турскія лагеръ; особено като презъ тая нощъ вадялъ и джждъ. Ние ще разкажимъ само, че на 2-й Мая сутринта рано, преди да сжмни, той пристигналъ до Дряновскитѣ лозя, и като се зазорило влѣзълъ въ Дряново; и слѣдъ малко време, той се видѣлъ съ Дряновскитѣ Чорбаджии, и се сжвѣтували: що да се стори? — за да се позапази Игумена Пахомій доро се поразбере малко: какавъ край ще да зжмни възстаніето? — Рѣшило се е, „да отиди Отець Пахомій при военнія началникъ и да му разкажи какъ той не е ималъ извѣстіе за възстанницитѣ, но че тѣ го уловили въ лозето, закарали го въ Монастиря, и го затворили въ църквата Монастирска.“ Рѣшено и извршено. —

Като се представилъ Отець Пахомій заедно съ Дряновскитѣ Чорбаджии при военнія началникъ, и слѣдъ като е былъ изложенъ на разни испити, той отговарялъ все сжщото, за което и по горѣ се спомѣнж, че е было предначертано. Найсетнѣ, военнія началникъ заповѣдалъ да заведе Дряновскія Мюдюринъ Пахомія заедно съ Чорбаджиитѣ при Командиря на табора въ лагера при Монастиря, и като го завели тамъ, Отець Пахомій видѣлъ, че гласили топъ-тъ за да бомбардиратъ Монастиря. — Командиря на военнія отрядъ на лагера распиталъ тоже подробно отца Пахомія за всичко, относящее се до Монастиря, и какъ е сполучилъ да избѣга отъ тамъ? Той му отговорилъ все сжщото, както и на началника на отдѣленіето